

JUHÁSZ ZSUZSANNA
Fundamentum

*Körben a megfojtott ruhák,
a negyedrangú izmok,
a bohócbaj-vívók, a leértékelt
állkendők,
félvér hivatkozások.*

JUHÁSZ ZSUZSANNA (1958, Sztálinváros – ma Dunaújváros) 1981 óta publikál. Írásai magyarországi és vajdasági irodalmi és közéleti lapokban, antológiában és online felületen jelentek meg.

Visszaváltozás

*Az erősek az esték kiárusítói,
hevenyészett léghajósok. Az ajtók tudói. Ők kiáltanak nevet a
dobbanásokra, ők avatják fel a
legyintéseket, a továbbmenetelést.*

A piacere

*Mesébe illő ólomgolyók,
Utcakövek a balladák mindig-nő arcának,
Bélpoklosok és ánuszbán szeretkezők imája,
Tenyészfaj hangjai a korgó éjszakának,
Bezártak az állatpofák az állathasakon,
Kiárusított fogakban – reggelre...*

Palástok átváltozása

H. Bosch: Szent Antal megkísértése

A csónakhal hátán kerevetbársony,
megtámasztott füstölő-patikamérleg,
a pikkelyes vértről tör lóg a vízbe.

Tolldíszes kalitkában ember feje,
két keze kéz, a harmadik fehér ág,
soványcsőrű meztelen madárral.

A hárfa húrjain uszonyok,
állatok isznak a vízből fehér főkötőben,
papíralma hasadékában kardra feszített karok.

Vaskesztyű vezet madárszárnyat,
nyúlfarok a mozgó, patás farban,
fatörzs-süveg alatt irányjel az arc.

Falábra egész láb térdel,
kutyafejen bohócsipka taréjlik,
disznófőn jócombú bagoly a krónikás.

A lángok fölkaivarják a várost,
égben lebegő szigetet melegít a füst,
a folyó megáll az első lakott híd előtt.

Lépcsők és akasztófák terelnek,
tető és torony sátorlap alatt,
ami itt való: isten megtalált keresztje.

Intermezzo

Szeretem a vonat hangját,
s az árnyékom alakját.
Ők elmennek. –
Én már megfeszítetlen is
maradok –
ködöt sűrítő őszi legendanyál.